

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

CHOREA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti,

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JOANNES BUTT SALT,

ANGLUS.

SOC. MED. EDIN. PRÆSES ANNUUS;

SOC. NAT. STUD. EDIN. PRÆSIDARIUS;

NEC NON

LYC. MED. LOND. SOCIUS.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO.

TYPIS GULIELMI CREECH.

M DCC XCIII.

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30383122>

AVUNCULO SUO DILECTO,

VIRO ADMODUM REVERENDO

GEORGIO BUTT,

REGI A SACRIS,

JUVENTUTIS SUÆ PRÆSIDIO, ATQUE DUCI

PERITO, BENEVOLO, FIDELI,

HASCE STUDIORUM PRIMITIAS,

ANIMI GRATI MONUMENTUM,

CONSECRAT

JOANNES BUTT SALT.

John Turtton Esqr

With Compliment

from the Author

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CHOREA.

AUCTORE JOANNE BUTT SALT.

INTER recentiores medicos, morbum, cui inditum est nomen, *Chorea*, primus accuratè descripsit clarissimus SYDENHAM. Ipsam hanc affectionem morbidam etiam antiquis notam fuisse, minimè quidem denegandum est.

Dum verò, labente imperio ROMANO, caliganteque paulatim humano genere, medicina cum omnibus aliis scientiis non solùm vacilla-

bat, sed potius jacebat inculta, squalore verborum obfita, et inanibus opinionibus deformis; hic morbus vel sub eodem, quo spastici alii morbi quibus sæpius afficerentur homines, nomine perperam comprehensus est; vel pro motibus perridiculis, quibus enormiter agitabantur fanatici, qui ex prava religione insanientes mentibusque attoniti, præsens perferire sibi videbantur numen, inscien-
ter habitus.

Quin is morbus, cui a GALENO inditum est nomen, *Scelotyrbe* *, idem sit, ac is quem, *Choream Sancti Viti* appellavit SYDENHAM †, vix, me saltem judice, dubitari potest. Notae enim, quibus insigniuntur, ferè prorsus eadem sunt; et, insuper, illud nomen, quippe cum ex σκελος *crus*, et τυρβη *tumultus*, componatur, motus enormes, quibus choreâ correpti

* Vide Notam A.

† *Proces. integr.*

repti huc illuc agitantur, aptè et luculenter exprimit.

Post sæculum, quo florebat GALÉNUS, Scelotyrbe, et Choreia Sancti Viti strictiùs dicta*, pro uno eodemque morbo habita sunt; neque, quantum colligi possit ex descriptionibus opinionibusque, quas posteris tradiderunt auctores, qui tum clarebant, aliud est hic morbus, nisi fanaticus furor†.

Rem ita, ut conjeci, se utique habere verisimile reddunt ea, quae observavit GREGORIUS HORSTIUS, auctor, qui initio proximi saeculi scripsit; quique, simulato planè morbo saltatorio priùs descripto, exemplum enarrat, quod illi ejusdem esse generis visum est, fed

* Seu *Vitista*, seu *Lasciva* PARACELSI.—SAUVAGES
Tarantismus enteneasmus.

† Vide Notam B.

sed cui cum Scelotyrbe GALENI perfecta ferè similitudo intercedit*.

Hanc rem tenebris, quibus involuta est, princeps expeditivit SYDENHAM. Morbo enim, quem notaverat GALENUS, accuratè descripto, ei nomen, *Choream Sancti Viti*, indidit. De hoc quoque morbo multa digna, quae perlegantur, observata postea habuerunt MEAD, CHEYNE, SAUVAGES, STOLL, BISSET, CULLEN, aliique praeclari medici†.

Definitio.—Morbus, de quo hìc disputare
nobis

* G. HORSTII *Oper. Omn. tom. ii. pag. 119.*

† Vide MEAD *Monita et Praecepta Medica, et*

— *de imper. Sol. et Lun.*

CHEYNE'S *Essay on Gout.*

SAUVAGES *Nosolog. Method. class. iv. gen. xxi.*

STOLL *Rat. Med. tom. iii.*

BISSET'S *Medical Essays, &c.*

CULLEN'S *First Lines, vol. iii. chap. 3d.*

nobis in animo est, a CULLENO his verbis definitur.

CHOREA.

“ Impuberes utriusque sexus, ut plurimum
“ intra decimum, et decimum quartum aetatis
“ annum adorientes, motus convulsivi ex par-
“ te voluntarii, plerumque alterius lateris, in
“ brachiorum et manuum motu, histrionum
“ gesticulationes referentes; in gressu, pedem
“ alterum saepius trahentes, quàm attollen-
“ tes*.”

Haec profectò definitio est hujus morbi historia, quam posteris tradidit SYDENHAM, tantummodo in compendium collata. Signis tamen, quae in ea recensentur, cognitis memoriaeque tentis, hunc caeteris spasticis morbum clarè promptèque dignoscere possimus.

Historia.

* *Nosol. Method. class. ii. gen. 51.*

Historia.—Choream incipientem plerumque insigniunt extrema et superiora et inferiora, ferè unius autem lateris, debilia et laxa. Nonnunquam verò aequè afficiuntur extrema omnia. Motus, quos concitat voluntas, solitò citiùs et quasi affultim raptimve perficiuntur*. Hujuscemodi motus minimè inusitati sunt debilibus, iisque, qui hysteriâ, vel febribus quibus sit typus *typhoideus*, languescunt. Voluntas fibram motricem concitandi vim etiamnum retinet, et motum equidem in finem propositum quadantenus dirigendi; sed, qua movere opus sit rapiditate, eam utique aestimare nequit.——Haud multò post voluntati adhuc minùs obtemperant muscoli. Quod movendum aeger velit membrum, id subitò et enormiter huc illuc trahitur; neque aut manus aut pes, nisi aegerrimè, et multis periculis incassum factis, quò velit dirig

* Vide STOLL. *Rat. Med.* tom. iii. Pag. 463.

rigi potest. Quam ob rem, ori aliquid rectè apportare nequit; et, inter ambulandum, vacillat, titubatque.—Quinetiam, hoc tempore, musculis semet, invito aegro, contrahentibus, vicissimque relaxantibus, membra, huc illuc perpetim moventur. Musculorum autem contractiones non semper aequè validae sunt: modò enim leves sunt; modò adeo valentes, ut, quae moveant membra, ea contiguis corporibus duris, nolente aegro, impacta contendantur et vulnerentur*. Nihilò verò minùs adstantibus apparent plerumque voluntariae potius et simulatae, atque profectò haud rarò ipse aeger obsequendo graviores reddit; enormibus, uti videtur, delectatus motibus, qui cum admiratione obtuentes defigant. Uni autem puellae mentis integrae, quam observandi mihi oblata est occasio, tantae molestiae erant motus, ut incolu-
mi

* Vide *Journal de Medicine*, Aout 1781.

mi alteram defultoriam manu continuò cohiberet.

Si manus malè affecta alicui corporis parti paulisper, vi quadam adhibita, imponatur, eadem, recepta libertate, isthinc illicò movetur; et, ab integro, plerumque alterum latus versus subsultat.

Haud rarò membrum alterutrum inferius, ex transverso, in latus non suum subsultim agitur, et pubis quidem regionem premit, Quinetiam, inter ambulandum, vel enormiter movetur, vel ponè trahitur; adeo ut, potissimùm cum validiores sint motus, aeger videatur quasi tripudiare.

Si levis fit morbus, neque distorsiones, neque motus ulli deformes, faciem depravant: sin gravior; labia, et partes ori vicinae, deformiter moventur, aut equidem convelluntur, ita ut *risum Sardonicum* aliquatenus exhibeant. Licèt autem hujusmodi risus, quippe quia mentis inopes tam saepe insignit,

signit, fatuitatis speciem prae se ferat, attamen choreâ correpti, quamvis fatuè utique rideant, mentem nihilominus identidem retinent sanam et integram *. Verùm enimverò rarò tantùm officitur mentis lumen, quantum vultus indicat. Interdum, potissimum cùm gravior est morbus, maxilla inferior spasmò quasi *tonico* sursum validè trahitur; atque haud leviter stridunt dentes. Gravissima sunt signa haec omnia, cùm aeger loqui conatur. Quod ad loquelam attinet, aeger rarò voces articulatè efferre potest: immo saepe adeo indispositè effert et titubanter, ut, quid dicat, intelligenter audire adstantes nequeant.

Convulsionibus modò hìc, modò illic, truncus corporis interdum afficitur; modò brachia, modò una ex parte collum, rigiditate spastica †.

3

B

Quibusdam

* Vide *Journal de Médecine*, loc. citat.

† DE HAEN *Rat. Medend.* tom. i.

SAUVAGES loc. citat.

Quibusdam aegris, inter somnum, consopuntur motus* ; aliis, somno haud divulso, perstant. Saeviente autem morbo, somnus subinde divellitur ; graviaque suspiria imo ex pectore ducit aeger †. Interdum, quamvis rariùs, somnus ex toto abest ‡.

Quinetiam corpus universum languescit, et debile fit ; impalescit facies ; hebescent oculi ; frigescit cutis, haud ita solita ; mollescunt muscoli, et flaccescunt ; et membra, longiuscula quasi facta, mole multùm minuantur.

Qui externi vocantur sensus, ii haud multùm, si omnino, utique hebescere videntur ; multùm autem saepe vacillat intellectus ; atque aeger, haud secus ac uno latere attonitis frequenter accidit, aliqua ex parte fatuus est.

Rarò

* STOLL loc. citat.

† *Medical Commentaries*, vol. ii. decad. 2.

‡ STOLL loc. cit.

Rarò equidem, ineunte morbo, fatuitas adest ; sed plerumque, interposito tempore, ferius ociùs supervenit. Verùm enimvero, si levis sit morbus, aeger mente neutiquam captus est.

—— Motus enormes partis affectae debilitati, et non voluntati se malè habenti, attribuendos esse, satis eò apparet ; quòd, aegro volente, membra integra compositè, ut naturaliter oportet, et constanter utique moveantur.

Plerumque concidunt arteriæ, et inaequaliter micant ; anima, ut a sano, recipitur ; et, functionibus naturalibus parùm laesis, cibos probè appetit aeger, devoratosque concoquit.

Rarò de molesto ullo sensu invalidus conqueritur. Nonnunquam quidem dolorem levissimum, haud secus ac si membra leviter vel pungeret vel ureret aliquid, sentit : interdum quoque vertigine, anxietate, praecordiis gravatis, lingua fordidula, aliisque demum cibi inconfecti signis, aliquatenus afficitur.

citur. Verùm haec tamen signa toties tantummodo adesse, quoties morbo occasionem dederint ventriculus et intestina vermibus hospitantibus foedata vel alicunde malè affecta, verisimillimum est *.

Chorea, haud secus ac alii morbi spastici, subinde ingravescit; sed, utrùm, interjectis statutis intervallis, recrudescat, necne, vel, ut in morbo comitiali et *Hysteria*, intercedat integritas, dubius haereo. Nunquam enim exemplum, quale e DEIDERIO citavit SAUVAGES, perquirendo comperiri posse mihi confitendum est †.

Quem semel affecerit chorea, ad eundem, oblata occasione, iterum iterumque infiliendum propensa est. Adoritur, prae caeteris, impuberes: post pubertatem, plerumque evanescit.

* STOLL loc. citat.

† SAUVAGES loc. citat.

Spec. 4. Scelotyrb. intermit.

nescit. Interdum verò multò diutius permanet; aut equidem, dum vivitur, persistat, imbecillitatem ei, quae paralyticis inest, similem, et mentem prorsus fatuam efficiens. Ad hoc, interdum in demissum animum degenerare, interdum in morbum comitiales dicitur.—A WRIGHT *, medico BRISTOLIENSI, enarratur exemplum cujusdam, qui, haud multò post choream, ut visum est, *zínco* fugatam, hydrocephalo mortuus est. In hoc exemplo, fabrica cerebri, aliquo modo laesa, erat fortasse et choreae, et hydrocephali causa efficiens; cùm praesertim, ex hoc organo male se habente, varia deinceps signa enascentur.

Verno potissimùm tempore homines chorea primùm adoriri dicitur; vel, sublata, redire†. Quin et, GREGORY secundus, EDINBURGENUS,

* Vid. *Memoirs of the Medical Society of London*, vol. iii.

† BISSET loc citat.

NUS, in praelectionibus certiores quotannis audientes facit, SCOTOS rarius cum hoc morbo, saepius ANGLOS conflictari. Huc accedat, quòd in foeminas profectò, quàm in viros, impetum frequentius facit; in eas praecipuè, quibus debiliora sunt corpora delicatioraque, solida simplicia laxa, genus nervosum irritabile. Qui, demum, hoc morbo afficiuntur, ii quidem initio interdum pleni sunt.

Prognosis.—Ex suprà de hoc morbo dictis constat, bona plerumque a medico auguranda esse, si impuberes afficiat; si aetate proveciores, mala.

In sanitatem inclinare indicant motus rariores, voluntatique parentiores; validiores partium affectarum musculi; et reffectus universi corporis vigor.

Causae.—Ex praecipuis temperamenti corporisque habitudinis signis, ex sexu et aeta-

te eorum, qui, prae caeteris, huic morbo patient, causam, quae corpus humanum in hunc pronum reddit, in *nervosi generis* debilitate et mobilitate, maxima ex parte, ponendam esse, apparet. Verùm de hoc tamen morbo, cum saepenumero nulla, unde efficiatur, causa appareat, aequè, ac de quibusdam aliis, concludere liceat, specialem corporis habitudinem, si inveteraverit, eò interdum usque invalere, “ Ut sola, nulla adjecta causa exci-
“ tante, justum, et manifestum morbum fa-
“ ciat, vel, ut quidam loqui amant, causa
“ quoque excitans fiat *.”

Etiam si autem ita sit, at haud tamen rarò aliae causae, quae idoneam morbo offerant occasionem, conspici possunt. Hujuscemodi, ut equidem praejudicare aut praenoscere possumus, semper sunt res quaedam, quae cerebrum vel debilitant, vel aliquo modo laedunt.

Tales

* GREGORY *Conspect. Med. Theor.* tom. i. pag. 25.

Tales sunt, quaecunque cerebrum ita vel rectà, vel aliorum vitalium, ventriculi nimirum et intestinorum, interventu afficiant. Huc spectant,

Motus, qui, veluti timor, animum demittunt *.

Ebriositas †.

Vermes primas vias foedantes ‡.

Prava ingestorum concoctio ; quae, in intestinis, stagnandi et corrumpendi occasionem five secretis liquoribus, five ingestis cibis, praebet § :

Papulae, ne in cutem efflorescant, intempestivè et imprudenter impeditae || :

Dentiendi

* STOLL *Rat. Med.* tom. iii. pag. 403.

HOME'S *Clinical Experiments*, &c. pag. 189.

† DUNCAN'S *Medical Cases*, &c. pag. 266.

‡ STOLL tom. cit. pag. 404.

Comment. de Rebus, &c. LIPS. tom. iii. pag. 456.

§ CARTHEUSER *Fundam. Pathol.* tom. i. chap. xiv.
etiam STOLL. loc. cit.

|| BISSET, &c.

Dentiendi demum difficultas ;

Qua interdum effici choream, MONRO praeclarus existimat. Si ita sit, infantes, cum iterum dentiunt, in hunc morbum saepius fortasse idcirco incident, quod, hoc tempore, quam antea, eidem magis obnoxii videantur. In suis praelectionibus puellulam novem annorum memoratam habet, cujus unum latus, altero interea incolumi, chorea affectum est. Ore interno inspecto, tres dentes molares, una ex parte, sibi, per gingivas tumidas, viam magno molimento facere apparuit. Dentibus laborantibus quam maturrimè subventum est ; et, gingivis scalpello incis, chorea fugata est. Verùm haud multò pòst, oblata occasione, impetum redintegravit. Ore iterum inspecto, tres altera ex parte molares, per obstantes gingivas, iterum perrumpere visi sunt : sed, chirurgus cum scalpro, ut antè, subveniente, per oppositas moles proruperunt, et brevì pòst evanuit chorea, nūquam reditura.

Chorea modò dicta, et ea quae pueros verminantes afficit, quanta ei cum morbo sacro intercedat similitudo, quàm luculentissimè ostendunt.

Cùm, ob consortium quod cerebro est cum aliis partibus corporis, caput, partibus quibusdam alibi laborantibus, laboret; minimè profectò est dubitandum, quin causa excitans quàm primùm fit submovenda.

Forfan hìc etiam addenda est membrorum ipsorum affectio, ut Rheumatismus. In uno exemplo, quod enarravit STOLL, nonnihil rheumatismi choreae confociatum est*. In altero, quod observandi mihi metipsi oblata est occasio, rheumatismus choream praegressus est; et, etiam dum haec substabat, manus et pes lateris laborantis sunt aliquando rubore et dolore affecta. Fibrarum musculosarum debilitas, et equidem paralyfis, quae
rheumatismo

* Vide etiam SAUVAG. *Nosol.* tom. i. pag. 591.

rheumatismo aut adfunt nonnunquam, aut superveniunt, nos, ut hunc morbum interdum vel unà cum chorea confociari, vel eidem jam inclinanti faltem subvenire, verifimile effe crederemus, adducerent*.

Caufis jam recensitis annumerari utique poffint multae aliae, quae choream interdum, fortaffe, concitent; fed, cùm electè et compreffè, quàm permiffim et latè difputare malimus, eas tantummodo recensuimus, quas illam concitaviffè ex experientia et obfervatione conftat.

Afferuit equidem CARTHEUSER, ex utero morbido choream nonnunquam oriri; fed, quare ita opinaretur, dicere non dignatus eft. Contra illius opinationem dici poteft, eo, quo chorea faepiffimè incidit, tempore, uterum, nondum perfectè evolutum, fpeciali ea in corpus

* Vid. ut fupra.

pus univĕrsū vi minimè pollere, quā postea possideat.

De Morbi Natura.—Ex opinionibus, quae de chorea prolatae sunt, tres tantummodo dignae sunt, ad quas animum advertamus. A nonnullis praeclaris auctoribus habita est,

- I. Pro specie convulsionis ; ab aliis,
- II. Pro nervorum resolutione ; ab aliis, demum,
- III. Pro affectione ex his utrisque composita.

Ex his opinionibus, prima SYDENHAM arrisit; in quam postea inivit CULLEN, alique medici non pauci, qui ad morbos ordinandos tractandosque animum intenderunt.

Secundam propugnârunt MEAD, DOVER*,
et

* *Old Physician's Legacy.*

et fortasse quidem CHEYNE : proximus verò adeo, de hac re, perturbatè locutus est, ut, quid sibi velit, accuratè scire, sit in primis arduum. Per verba, “ *relaxed nerves*,” nihil forsitan aliud, nisi meram debilitatem, intellexit.

Tertiam luculenter exposuit GREGORY, in ejus de medicina practica praelectionibus.

Omissis hac de re disputationibus, quippe quae taedium parerent, neque prodesse, nos, ex signis probè perpensis, adduci, ut veram esse opinionem proximam existimemus, confitemur. Cùm res ita sit, quibus signis chorea, ex hac parte, paralyfin referat ; ex illa, convulsionem, quàm paucissimis memorabimus.

Choreae cum convulsione esse similitudinem, satis ex eo constat ; quòd membra, etiam si plerumque, volente aegro, moveri quidem videantur, atque eorum motus tremores *, et celeres motus qui ex debilitate pendeant, magis utique

* Vide Notam C.

que referant, quàm contractiones validas et involuntarias, tamen, id quod docent motus eorum violentissimi et nonnunquam per somnum perstantes, profectò, invito quidem aegro, haud rarò agitantur. Praeterea non est dubitandum, quin motus, quibus torquetur facies, interdum spastici sint. Quoties ita est, os, aliter ac in paralyfi accidit, latus affectum versus trahitur.

Choreae cum paralyfi intercedere similitudinem, eo apparet, quòd in illa, ut in hac, muscoli flaccescunt, et debiles evadunt ; quòd plerumque unum tantummodo latus, idque ut DE HAEN videtur, finistrum laborat* ; et, denique, quòd amentia choreâ affectorum, fatuitatem *hemiplegiâ* laborantes saepe afficientem multùm refert.

Aliae multae morbidae affectiones ostendunt, haud multùm intèresse inter eam cere-

bri

* *Ration. Medendi*, tom. i. pag. 53.

bri habitudinem, unde nervorum resolutio pendeat, et eam, unde convulsiones. *Apo-plexiâ* attoniti saepius, ex hoc latere, illico motûs expertes fiunt; ex illo, priùs convelluntur*.——Nervis resoluti, etiam, ex uno latere, sentiendi et movendi impotentes fiunt; dum convelluntur, ex altero. Cadaveribus incisis, constat, a quocunque latere resolvantur nervi, ab adverso, ut reapse praenosci possit, malè se habere cerebrum†.

Canes, cerebris a MURRAY denudatis et laceratis, primùm convulsi sunt, et dein attoniti ‡.

Interest autem inter has affectiones, et spasmus qualem resoluti nervi saepius efficiant;

* Vide BURSER *Inst. Med. Pract.*

† Vide MORGAGNI *de Sedibus Causisque Morb.* cap. x.

‡ A. I. G. MURRAY, GOTTING. *Comment. de Redintegrat. Part. Anim. Corp. &c.*

ant ; spasmus, nempe, *tonicum*, qualis alterutri faciei parti accidat, siquando musculi sibi invicem adversantes non aequè polleant.

Observandum hic generatim est, *tonicos*, quibus afficiatur totum corpus, spasmos, nunquam soporem, *vel sensuum feriatiorem* secum afferre : unde adductus sum, ut credam, quoties agitetur aliquis *clonicis* spasmis, cerebrum potissimum affici ; quoties *tonicis* rigeat, musculorum fibras.

Convulsio, cui cum chorea est maxima similitudo, est morbus comitialis. Eam profectò esse hujus gradum, tantummodo leviozem pertinaciorẽque, nonnulli opinati sunt ; eique nomen, *epilepsiam gyrationem*, indiderunt. Morbus comitialis est reipsa miscellus ex *apoplexia*, summo utique nervorum resolutionis gradu, et convulsionibus compositus. Rem ita esse constat, cum ex sopore, quo, impetu finito, aeger afficitur ; tum ex sensuum vacatione, et
semet

femet ad libitum movendi impotentia, quae, impetu praesente, eum occupant.

Praeter jam enumerata, quaedam exempla minus usitata enarrari possent, ubi, ut in chorea accidit, in spasmus proclivitati nervorum resolutio consociata est. Sequentia, quippe cum hujusmodi sint, ex SAUVAGES et CAMPER, citare nobis liceat.

“ Virum novi,—post convulsivos habitus,
 “ laboresque assiduos eò redactum ;—ut, ex-
 “ acta in laborioso magistratu aetate ; hic,
 “ antequam cujusvis musculi possit motum
 “ in fines propositos determinare, tremore u-
 “ niversalis corripitur, qui in parte mota ad
 “ usque convulsionem progreditur ; nec abest
 “ aut oris deformis *tortura*, aut maxillae *mo-*
 “ *titatio*, unde blaesus balbusque incautis, et
 “ ridiculus pueris videatur*.”

“ Adolescens infra septum, ut cum CELSO

3

D

“ loquar,

* *Nosolog.* tom. i. pag. 791.

“ loquar, paralyticus ita, ut non solum mo-
 “ tum, sed sensum utriusque pedis amiserit ;
 “ saepissime terribiles patiebatur convulsio-
 “ nes, in iisdem partibus, quas movere non
 “ modò, sed ne sentire quidem poterat *.”

Ratio Medendi.—Duas choreae *idiopathi-
 cae* medendi rationes, inter se autem haud
 parum discrepantes, medici proposuerunt et
 profecuti sunt. Has utrasque quàm paucissi-
 mis exponere, et quae utrique propria sint
 commoda statuere, nunc aggrediar.

Harum, quae SYDENHAM placuit, ea pri-
 ma est. Praeclarus hic auctor sanguinem se-
 mel, iterumque ubertim mittendum suade-
 bat ; medicamentis interim, ex iis quae al-
 vum movent, identidem adhibitis.

SYDENHAM hoc modo morbum curasse, ex
 ipsius verbis constat. Et profectò confiten-
 dum,

* CAMPER de *Musculis*.

dum, maximam observantiam et non parum quidem reverentiae auctori adhibenda esse, qui naturae res perlegit, et propria experientia sapuit. Nihilò tamen minùs in hoc morbo sunt multa, cur, utrùm, quae praeceperit, ea facienda sint, necne, in dubio versemur.

Minimè quidem denegandum est, quin, dum ubique de medicina practica alioquin rectissimè ab eo praecipitur, eliciendum sanguinem cupidiùs suadeat. Est autem hìc observandum morem, sanguinem, quò praecaverentur morbi, detrahendi, qui, florente SYDENHAM, in BRITANNIA invalebat, etiamnumque Continente EUROPAE invalet, effecisse, ut, in plurimis morbis, sanguinem, quàm nunc dierum, uberiùs saepiusque elicere necessarium esset. Ad hoc, in memoria SYDENHAM opera perlegenti semper tenendum est, eum, sanguine in morbis debilitate provenientibus detractò, anodyna, et medicamenta

ex iis quae vires refocillent, parca haud manu porrigere consueſſe; hoc modo cautè providentem, ne, latice vitali amiſſo, labasceret univerſi corporis vigor. Intelligendum denique eſt, diaetam et vivendi rationem noſtratum hodiernorum multò plùs, quàm ea majorum validiorum, ad corpora effaeminanda enervandaque pertinere.

Contra debilitantem choreae medendi rationem, quam inſtituit SYDENHAM, dici poteſt, licèt huic auctori ſumma obſervantia adhibeatur, tamen praeclarum medicum ferè nullum, quò choream curaret, ejus veſtigiis haefiſſe. Neque proſectò hoc mirum eſt. Talis enim ratio mortem interdum attuliſſe dicitur; et ſaepe numero, debilitatem, quae corpus in choream pronum reddit hancque comitatur, augendo, effecit ut hic morbus inveteraverit.

“ Curatio SYDENHAMIANA,” ait SAUVAGES,
 “ quoad *phlebotomias*, et *catharſes* nimiùm
 “ repetitas, minimè conducit, ſaltem in pue-

“ ris,

“ris, et puellis a me observatis, qui ab his
“ fuissent exhausti.”

Etiamfi corpus neque tam magnopere, neque tam saepe exinaniendum esse, ut censuit SYDENHAM, opinemur; tamen in hoc, ut aliis morbis in quibus debilitas et spasmus confo-
ciantur, haud rarò aeger initio plùs minùsve repletus est; neque, corpore nondum depleto, medicamentis, ex iis quae stimulant et roborant, curari potest. Plenitudine autem sublata, iisdem manentibus aliis, morbus, ad tempus, interdum interrumpitur*.

Cùm aeger chorea affectus plenus est, tum ei, testante et CULLEN ipso, sanguinis missio multùm proficit. Quin et ex aliis compluribus auctorum scriptis perlectis apparet, quoties, morbo etiamnum ineunte, adhibitus esset medicus, corpus aegri ferè semper prospero eventu aliquo modo nonnihil depletum esse.

Ægrum

* Vide Notam D.

Ægrum autem leniter vomere, aut ei alvum leniter resolvere ; plenitudinique obviàm ire exercitio et abſtinentia ; plerumque multo, me ſaltem judicante, plùs prodeſt, quàm ſanguinem etiam modicè elicere, quod, niſi opportunè præcaveatur, corpus adhuc plenius reddat*.

Quod ſi priùs inveteraverit morbus, quàm de eo, medico conſulatur, tum quaecunque corpus infirment, ea quàm maximè vitanda ſunt. Quae nunc diximus, ea proſectò, ad omnes morbos, qui convuſſionibus inſigniantur, aequè ferè pertinent.

Alia autem inſuper ſunt mala, quae ex inge-
nita quadam labe, vel corporis conſtitutione,
magna, immo maxima, ex parte pendent, ad
quae modò dicta etiam referunt. In podagra ni-
mirum et *aſthmate*, quamdiu aeger adoleſcat,
et plenus vigeat, tamdiu utique abſtinendum
eſt,

* Vide Notam E.

est, et corpus variis exinanitionibus sanguine nonnihil deplendum. Appropinquante autem vel obrepente senectute, cibo valentiore et meraciore potu victitandum est; et medicamenta, insuper, ex iis quae languescences vires leniter instimulant, subinde assumenda.

Choreâ laboranti alio modo proficiant vomitoria et cathartica. Vacuefaciunt enim ventriculum et intestina cruditate et saburrâ, quibus, viribus alicunde languescentibus, tam saepe gravantur; quaeque, concoctione indies magis impedita, propter consortium partium inter se, totum corpus gravatum et irritatum habent. Quinetiam vermes in intestinis hospitantes, et hospitis penetralia tetrè foedantes, necatos aut vivos corpore facessunt et eliminant. Quapropter, quoties sit, cur alterutrinque effectum esse morbum credamus, toties vomitandus est aeger et purgandus. Certiores nos facit CHEYNE, integratam

tam identidem vomitionem, medicamentis, ex iis quae corpus firmant et stimulant, interjectis, plurimùm, ut ipse periclitationibus compertus est, prodesse.

Quam choreae hucusque tractavimus curationem, ea quantum possit, meliùs ostendi nequit, quàm e medico GERMANICO, praeclaro in primis, sequentia citando.

“ Juvenis sexdecim annos natus, choreâ laborabat, cum capitis temulentia, ardore
 “ cum sensu pressionis ad scrobiculum, utriusque *hypochondrii* inflatione, ructibus subacidis, cum nausea, conatibus vomendi, febricula vaga, dolore per laevum brachium
 “ veluti rheumatico, ac sensu urticationis;
 “ —cui etiam turbatae erant noctes;—lingua
 “ exiguis pustulis obsita;—pustulae etiam in facie, alvus difficilis et rara. Sumptis solventibus salinis, *emeticum* hausit: vomuit
 “ amara;—febricula disparuit, cum omni molestia praecordiorum;—artus multò quietior

“ res.

“ res. Post *emesin eccoprotica* sumfit, atque
“ ita est emendatus, ut post hebdomadas
“ quinque de solo ferme finiftri brachii, at-
“ que humeri dolore rheumatico querelas
“ moveret. Posito igitur inter scapulas *vesi-*
“ *cante, diaphoreticus* potus exhibebatur; ve-
“ rùm die sequente absque causa manifesta
“ incepit flere, gesticulari omnibus artubus,
“ trunco corporis, capite, musculis omnibus
“ faciei, et multa fatua per vices loqui.”

“ A gummi ferulaceis pejùs habuit; a
“ *camphora* pessimè. Continuum oris glu-
“ ten, et dentium fordes accusavit.”

“ Ab *eccoproticis* salinis emendabatur de-
“ nuo, non curabatur.”

“ Ab *extracto* radicis *Belladonnae* vertigo,
“ *cephalalgia*, delirium, furor est ortus, ut, eo
“ seposito, purgare denuo ventrem placuerit
“ *Rheo*, et salibus mediis cum multo oxyme-
“ le *squillitico* propinatis. Inde lumbricum
“ dejecerit, (plures jam olim repetitum feces-

“ fiffe aiebat), et pituitam : alvo mediocri-
“ ter, fed quotidie fluente. Oris gluten ; at-
“ que artus, atque omnia reliqua fic emen-
“ data funt, ut sub menfis finem ejufdem ad
“ fuos fanus rediverit *.”

Altera hujus morbi curatio, quae MEAD placuit, quamque enixè propugnat GREGORY, fere ubique invaluit. Petendum eft, ut hi auctores cenſent, et omnes equidem quibus cum iis, hac de re, cenſentiatur, praefidium ex iis remediis, quae corporis vires ftimulant, et roborant ; habita eodem tempore dietae et exercitationis, quae eorum actionem adjuvent, quantâ poſſit maximâ ratione.

Hujus generis remediorum, nunc eft in animo praefantiffima enumerare, et de nonnullis perpauca etiam dicere ; verùm tamen ea tantummodo perſtringemus, quorum, in
hoc

* Vid. STOLL *Ration. Medendi*, tom. iii.

hoc morbo, utilitates longinqui temporis usu et periclitatione perceptae sint.

Balneum Frigidum.—Licèt, testante MEAD, balneum frigidum choreâ affectis haud parum proficiat; licèt, id quod omnibus quidem notum est, saepe plurimum, contra spasticos morbos paralyticosque, possit: complures tamen auctores in id descendere choreâ laborantes vetuerunt. Ineunte morbo, interdum, ut BISSET videtur, nocet; et CURRY*, qui, aliis spasticis morbis urgentibus, in id descendere suadet, parum, chorea presente, prodesse prorsus existimat.

Sed haec balnei frigidi aspernatio, ex inopportuna et intemperata in id descensione evenisse, videtur. Siquidem aeger fit repletus, et ventriculo et intestinis laboret; si, his
etiam

* Vide *Memoirs of the Medical Society of LONDON*, vol. iii.

etiam semet bene habentibus, non satis diu in id identidem descendere perseveraverit; vel, denique, si, quae ad proficiendum sint necessaria, non providerit: nil profectò mirum est, si vel noceat balneum frigidum, vel saltem fecus opinione medici eveniat.

Exemplum enarrat GREGORY, ubi descensio in balneum frigidum choreâ affectae praesentaneum levamen, et haud multò post perfectam curationem, attulit. In inveterato unico exemplo, quod curare meum erat, mirum in modum profuit. Ægra, puella anno propè decimo quarto pubescens, initio quidem frigidarium extimescebat, et ex timore profectò aliquantisper malè afficiebatur: sed, brevè post, id minùs exhorrescere coepit; et, tribus mensibus, per quos semet identidem immergere perseverârat, morbi inveteratione depulsa, ex macilenta, imbecilla et languida, evasit succida, rosea, vegeta et alacris.

Quò balneum frigidum profit, ne repleti
corporis

corporis fit aeger, et intestina laborent, providere antè et praecavere medicos oportet. Quinetiam prospiciendum est, ne, dum in balneum frigidum descendatur, compressa fit alvus. Denique, illico post ascensionem e balneo, corpus, ne frigore torpescat, vehementer infricandum est; pannis laneis tepidatis involvendum; vel, si sufferre possint vires, exercitandum.

Quicumque certior, de historia et effectibus balnei frigidi, fieri velit, is *Ψυχρολουσίαν* FLOYER, equitis, LICHFIELDIENSIS, perlegat.

Balneae tepidae naturales *.

Fulmen Electricum.—Hoc, fortasse, stimulus simplicissimus efficacissimusque est qui in re-
rum

* Vid. *Dissertation on the BATH Waters*, by Dr. FALCONER of BATH.

Etiam CHEYNE *en Gout*.

rum natura existit. Hoc ei proprium est, quòd dictis citiùs corpus pervadit, et, interveniente nullo, ipsis fibris quarum est sentire, et corpus movere, applicatur.

Praecisè insuper aestimari potest, quantum polleat; ita ut, quanto stimulo opus sit, tantum admoveere possimus.

In chorea, in qua tantummodo opus est, ut leniter incitetur aeger, ex corpore scintillas elicere, vel, quoties saepius icendum sit corpus, ictus leniores esse, et subinde ingeminari, oportet. Fortasse operae pretium esset, providere, ut hi fulminei quasi ictus non solum per partes affectas, sed etiam per medullam spinalem, a vertebrae cervicis ad eas usque ossis sacri, dirigerentur. Hoc enim factò, nervi et in origine incitarentur, et in extremis etiam furculis.

Prodesse hoc potuisse primò mihi in mentem venit, ex observando, quantum, inferioribus membris rheumatismo *atonico* laborantibus,

tibus, proficerent vesicatoria, eodem tempore offi sacro, et exteriori alterutri cruri, praecipiente RUTHERFORD, valetudinarii regii EDINENSIS medico, superimposita *.

Complura posteris tradidit DE HAEN exempla, digna quae in memoria teneantur, ubi fulmen *electricum*, cautè et subinde admotum, curationem, plerumque sex propè hebdomadis, absolverit.

Belladonna †.

Asa foetida ‡.

Camphora §.

Valeriana Sylvestris ||.

Flores

* Vid. etiam *Comment. Societ. HAARLEMENS.* tom. xii.

† STOLL *Rat. Med.* tom. iii. pag. 403.

‡ *Journal de Medicine.* Aout 1781.

§ DUNCAN'S *Medical Commentaries*, vol. ii. dec. 3.

|| HOME'S *Clinical Experiments*, &c.]

Flores Cardaminis Pratensis *.

Cortex Peruvianus †.

Cuprum Ammoniacum ‡.

Flores Zinci §.

Et denique, observari potest, quo modo interruptas convulsiones suadet PARRY, medicus BATHONIENSIS, eum, quamquam affabrè utique excogitatus sit, tamen, ob causas satis evidentes, choreâ afflictis parum prodesse; nisi, forsan, occasione oblata, convulsiones, sanguine majore quantitate in caput derivato, ingravescant. Hoc si accidat, arterias *carotides* comprimere, nonnihil fortasse proficiat ||.

NOTÆ.

* Vid. *Medical Transactions by the College of Physicians in LONDON*, vol. i. p. 448.

† CULLEN'S *Materia Medica*, vol. ii. article, *Cortex Peruv.*

‡ *Medical Commentaries*, vol. x. decad 1.

§ *Memoirs of the Medical Society of LONDON*, vol. iii.

|| *Memoirs of the Medical Society of LONDON*, vol. iii.

N O T Æ.

A.

“ **S**CELOTYRBE, quasi cruris turba, et
 “ perturbatio; species est resolutionis, quâ
 “ erectus ambulare homo non potest, et la-
 “ tus quandoque rectum in finistrum, quan-
 “ doque finistrum in dextrum, vel vicissim
 “ circumfert; interdum quoque pedem non
 “ attollit, sed attrahit, velut ii qui magnos
 “ clivos ascendunt.”

Vid. GALENI *Isagog.* lib. finem versus.

B.

“ *Vitista* a S. VITO nomen traxerit, qui
“ plagae, et poenae loco hunc hominibus
“ morbum immittat: aut quod VITI vice
“ ipse DEUS, propter hominum peccata, ma-
“ lum hoc infligat.”

A. P. T. PARACELSI *Opera*, fol. pag. 578.

“ *Causa choreae lascivae* aestimatio tan-
“ tum, ac praeconcepta imaginatio existit,
“ quae operatur in eo, qui se talem censet,
“ ac judicat, fibique adeo ipsi hujusmodi
“ quaedam imaginatur.”

Vid. *ejusd. lib.* pag. 568.

-Tremor

C.

Tremor a SAUVAGES definitur hisce verbis,
“ Artûs alterna, per itus et reditus frequen-
“ tes, motitatio, cum movendi facultate con-
“ currens.”

Vid. SAUVAG. *Gen. Morb.* class. iv. ord. iii.
gen. vi.

Tremores et convulsiones saepenumero diversas partes corporis eodem tempore afficiunt, et eandem demum partem deinceps: quapropter definitione internoscere, vel certis finibus circumscribere, apprimè difficile est.

Nobis talia animo volutantibus dicere fortasse liceat, tremores *tonicis* musculorum contractionibus, ad tempus cessantibus, effici; et
tales

tales contractiones, debilitati, quae, quò minùs sint, quales in secunda valetudine, constantes, impedit, attribuendas esse: convulsiones, contrà, esse involuntarias musculorum, qui voluntati parere solent, contractiones, iis multo validiores, quae salutarem fibrarum motricum vigorem indicant, sed brevì cessantes.

D.

Hinc sanguinis missio, inter medicamenta quae spasmum solvant, a peritissimo HOME* rectè enumeratur. Observatu dignum est, pleraque *Hysteriae* exempla, in quibus sanguinem detrahendum curavit is auctor, fuisse mulierum, quibus menses suppressi fuissent.

Quo

* Vid. *Clinical Experiments*, &c.

E.

Quo modo, ne plenum fiat corpus, commodissimè efficacissimeque praecaveatur, ex iis quae de podagra, et *apoplexia* CULLEN differuit, disci potest.

F I N I S.

